

פרשת תשא – רביעי

(יז) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה גַם
אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ
אֲעִשֶׂה כִּי־מִצַּאת חֵן בְּעֵינַי
וְאֲדַעַךְ בְּשֵׁם:

יז וַאֲמַר יי לְמֹשֶׁה,
אִף ית פִּתְגָמָא הָדִין
דְּמִלִּילְתָּא אַעֲבִיד:
אַרִי אֲשַׁכְחָתָא רַחֲמִין
קָדְמִי, וְרַבִּיתְךָ בְּשׁוֹם.

ש"י א גם את הדבר הזה: שלא תשרה שכינתי עוד על עובדי
כוכבים אעשה ואין דבריו של בלעם הרשע ע"י שרית שכינה
אלא נופל וגלוי עינים כגון ואלי דבר יגונב שומעין ע"י
שליח:

(יח) וַיֹּאמֶר הֲרֵאנִי נָא אֶת־
כְּבֹדְךָ:

יח וַאֲמַר: אַחֲזִינִי כְעֵן,
ית יְקָרְךָ.

ש"י א וַיֹּאמֶר הֲרֵאנִי נָא אֶת כְּבוֹדְךָ: רָאָה מֹשֶׁה שֶׁהָיָה עֵת רְצוֹן
וּדְבָרָיו מְקוּבָּלִים וְהוֹסִיף לִשְׁאוֹל לְהִרְאוֹתוֹ מִרְאִית כְּבוֹדוֹ:

(יט) וַיֹּאמֶר אֲנִי אֶעֱבִיר כָּל־
טוֹבִי עַל־פָּנֶיךָ וְקִרְאתִי בְשֵׁם
יְהוָה לְפָנֶיךָ וַחֲנַנְתִּי אֶת־אֲשֶׁר
אָחִז וְרַחֲמֹתַי אֶת־אֲשֶׁר
אַרְחֵם:

יט וַאֲמַר, אָנָּא אַעֲבִר
כָּל טוֹבִי עַל אִפְךָ,
וְאַקְרִי בְּשֵׁמָא דִּיִּי,
קָדְמְךָ; וְאַחֲזִין לְמֵאן
דְּאַחֲזִין, וְאַרְחִים עַל
מֵאן דְּאַרְחִים.

ש"י א וַיֹּאמֶר אֲנִי אֶעֱבִיר וְגו': הַגִּיעָה שְׁעָה שֶׁתִּרְאֶה בְּכַבֹּדִי
מֵה שְׁאַרְשָׁה אוֹתְךָ לִרְאוֹת לְפִי שְׁאֲנִי רוֹצֶה וְצָרִיךְ לְלַמֶּדְךָ
סֹדֶר תְּפִלָּה שְׁשֹׁנְצֻרְכָּתָ לְבַקֵּשׁ רַחֲמִים עַל יִשְׂרָאֵל הַזְכָּרְתָּ
לִי זְכוֹת אָבוֹת כְּסָבוֹר אַתָּה שְׁאֵם תָּמָה זְכוֹת אָבוֹת אֵין עוֹד
תִּקְנָה אֲנִי אֶעֱבִיר כָּל מֵדֶת טוֹבִי לְפָנֶיךָ עַל הַצּוֹר וְאַתָּה צָפוֹן
לְפָנַי בְּמַעְרָה: וְקִרְאתִי בְשֵׁם ה' לְפָנֶיךָ: לְלַמֶּדְךָ סֹדֶר בְּקִשְׁת
רַחֲמִים אִף אִם תִּכְלֶה זְכוֹת אָבוֹת. וְכִסְדֶּךָ זֶה שְׁאַתָּה רוֹאֶה
אוֹתִי מְעוּטָף וְקוֹרָא י"ג מִדּוֹת הוּי מְלַמֵּד אֶת יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת
כֵּן וְע"י שִׁיזְכִּירוּ לְפָנַי רַחוּם וַחֲנוּן. יְהִי נַעֲנִין כִּי רַחֲמֵי לֹא
כָּלִים וַחֲנוּתִי אֶת אֲשֶׁר אַחֲזִין: אוֹתָן פְּעָמִים שְׁאַתְרָצָה לְחוּן:
וְרַחֲמֹתַי: עֵת שְׁאַחֲפוּץ לְרַחֵם עַד כָּאֵן לֹא הִבְטִיחוּ אֲלֵא עֲתִים
אַעֲנֶה וְעֲתִים לֹא אַעֲנֶה אֲבָל בְּשַׁעַת מַעֲשֶׂה אֶמַר לוֹ הִנֵּה אֲנֹכִי
כוֹרֵת בְּרִית הִבְטִיחוּ שְׁאִינֶן חוֹזְרוֹת רִיקָם:

(כ) וַיֹּאמֶר לֹא תוּכַל לִרְאֹת
אֶת־פָּנַי כִּי לֹא־יִרְאֶנִי הָאָדָם
וְחִי:

כ וַאֲמַר, לֹא תִכּוֹל
לְמַחֲזִי ית אִפִּי שְׁכִינְתִּי:
אַרִי לֹא יַחֲזִינִנִי אֲנָשָׂא,
וְיִתְקַים.

ש"י א וַיֹּאמֶר לֹא תוּכַל וְגו': אִף כְּשֶׁאֶעֱבִיר כָּל טוֹבִי עַל פָּנֶיךָ
אֵינִי נוֹתֵן לְךָ רְשׁוּת לִרְאוֹת אֶת פָּנַי:

(כא) וַיֹּאמֶר יְהוָה הִנֵּה מָקוֹם
אֲתִי וְנִצַּבְתָּ עַל־הַצּוֹר:

כא וַאֲמַר יי, הָא אַתָּה
מִתְקַן קָדְמִי; וְתִתְעַתֵּד,
עַל טַנְרָא.

ש"י א הִנֵּה מָקוֹם אֲתִי: בְּהָר אֲשֶׁר אֲנִי מְדַבֵּר עִמָּךְ תָּמִיד יֵשׁ
מָקוֹם מוֹכֵן לִי לְצִרְכָּךְ שְׁאַטְמִינֶךָ שֵׁם שְׁלֹא תִזּוֹק וּמִשֵּׁם תִּרְאֶה
מֵה שֶׁתִּרְאֶה זֶה פְּשׁוּטוֹ וּמְדַרְשׁוֹ עַל מָקוֹם שֶׁהַשְּׁכִינָה שֵׁם מְדַבֵּר
וְאוֹמֵר הַמָּקוֹם אֲתִי וְאֵינוֹ אוֹמֵר אֲנִי בַּמָּקוֹם שֶׁהַקָּב"ה מְקוֹמוֹ
שֶׁל עוֹלָם וְאֵין עוֹלָמוֹ מְקוֹמוֹ:

(כב) וְהָיָה בַּעֲבֹר כְּבֹדִי
וְשִׁמְתִּיךָ בְּנִקְרַת הַצּוֹר
וְשִׁכַּנְתִּי כִפִּי עָלֶיךָ עַד־עֲבָרִי:

כב וְיְהִי בְּמַעֲבַר יְקָרִי,
וְאַשְׁוִינֶךָ בְּמַעֲרַת
טַנְרָא; וְאַגִּין בְּמִימְרֵי
עָלְךָ, עַד דְּאַעֲבֹר.

ש"י א בַּעֲבוֹר כְּבוֹדִי: כְּשֶׁאֶעֱבוֹר לְפָנֶיךָ: בְּנִקְרַת הַצּוֹר: כְּמוֹ
הַעֲנִי הָאֲנָשִׁים הָהֵם תִּנְקֶר. יְקֻרוּנָה עוֹרְבֵי נַחַל. אֲנִי קִרְתִּי
וְשִׁתִּיתִי מִים גְּזָרָה אַחַת לָהֶם: נִקְרַת הַצּוֹר: כְּרִית הַצּוֹר:
וְשִׁכַּנְתִּי כִפִּי: מִכָּאֵן שֶׁנִּתְּנָה רְשׁוּת לְמַחְבְּלִים לַחֲבֹל וְתִרְגּוּמוֹ
וְאַגִּין בְּמִימְרֵי כְּנוּי הוּא לְדַרְךָ כְּבוֹד שֶׁל מַעֲלָה שְׁאִינוֹ צָרִיךְ
לְסוּכֶךָ עָלָיו בְּכָף מִמֶּשׁ:

(כג) וְהִסְרֹתִי אֶת־כִּפִּי וְרֵאִיתָ
אֶת־אַחֲרֵי וּפָנַי לֹא יִרְאוּ:

כג וְאַעֲדִי, ית דְּבִרַת
יְקָרִי, וְתַחֲזִי, ית
דְּבִתְרִי; וְדִקְדַּמִּי, לֹא

ש"י א וְהִסְרֹתִי אֶת כִּפִּי: וְאַעֲדִי ית
דְּבִרַת יְקָרִי כְּשֶׁתִּסָּלַק הַנִּהְגָּת כְּבוֹדִי מִכְּנֻגְד פָּנֶיךָ לְלַכַּת מִשֵּׁם
וְלַהֲלֹךְ: וְרֵאִיתָ אֶת אַחֲרֵי: הִרְאֶהוּ קֶשֶׁר שֶׁל תְּפִלִּין: